

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători –Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cibric Ruslan în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Culianu Vadim Victor, născut la 01 august 1979, originar și locuitor în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 5/3, ap. 10,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 05.06.2012 – 10.02.2014;

- instanța de apel: 13.03.2014- 26.06.2014;

- instanța de recurs: 30.09.2014- 26.11.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 februarie 2014, Culeanu Vadim Victor a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2), lit. e) și f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată și s-a încasat de la Culeanu Vadim în beneficiul părții vătămate Gavrilov Alexandr prejudiciul moral în mărime de 5 000(cinci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Culianu Vadim Victor la 21.01.2013, în perioada de timp 20.00 pînă la 22.00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla pe str. Calea Ieșilor,1 din mun. Chișinău, observînd că Gavrilov Alexandr se deplasa de unul singur pe aceeași stradă, a mers după el și ajungîndu-l din spate i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzîndu-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.761/D din 19.03.2013: plăgi contuze

lacerate a feței în regiunea frontală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. În momentul cauzării leziunilor corporale i-au fost provocate nu mai puțin de două lovituri. După aceea Culianu Vadim continuându-și acțiunile sale criminale în mod deschis a sustras din buzunarul interior al scurtei lui Gavrilov Alexandr un telefon mobil de model „Nokia N-8” cu numărul de IMEI-357919046566709 în care se afla cartela sim cu nr.068487292 la prețul de 6000 lei și cardul bancar de la SA „Banca Socială”, după care cu cele sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, prin care fapt i-a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții considerabile” (f.d.80).

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Ghenadie Danciuc, în numele inculpatului Culianu Vadim, solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Culianu Vadim să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 187 alin. (2), lit. e) și f) Cod penal, din motivul că nu a săvârșit fapta incriminată.

În susținerea apelului se invocă, că probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția inculpatului Culianu V. în săvârșirea infracțiunii imputate și pe această linie de motive, solicită să fie dată o nouă apreciere probelor administrate în cauză, analizându-le și susținând, că inculpatul n-a săvârșit infracțiunea imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului și menținută sentința.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile și sunt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală și anume: *declarațiile părții vătămate Gavrilov Alexandru; declarațiile martorilor Vdovicenco Pavel, Vdovicenco Marina, Ivanov Evgheni; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei pe viu din 28.05.2013, prin care partea vătămată Gavrilov Alexandr a recunoscut persoana sub nr.4 ca fiind agresorul care l-a lovit cu pumnul în regiunea feței și i-a sustras în mod deschis telefonul mobil (f.d.143-144); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 27.03.2013, prin care de la Ivanov Evgheni a fost ridicat telefonul de model „Nokia N8” cu numărul de IMEI 357919046566709 ce aparține lui Gavrilov Alexandru (f.d.21-22); raportul de expertiză medico-legală nr. 761/D din 19.03.2013 prin care la cet. Gavrilov Alexandr au fost depistate următoarele leziuni corporale plăgi contuze lacerate a feței în regiunea frontală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate*

și condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.120-121).

Instanța de apel a considerat relevante argumentele cuprinse în sentință: „...Cu privire la cererea avocatului și inculpatului, prin care au solicitat achitarea, deoarece Culianu Vadim nu a sustras careva bunuri și aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui Gavrilov Alexandru și nu a cauzat careva daune în proporții considerabile, se constată că acestea nu pot fi primite.

Astfel, susținerile inculpatului Culianu Vadim, în sensul că, la data de 21.01.2013 a efectuat lucrări de reparație în apartamentul Galinei Slobodscaia pe str. Creangă 43A, de la ora 09:00 pînă la aproximativ orele 22:00-22:30, și nu a plecat nicăieri, sunt infirmate de depozițiile părții vătămate Gavrilov Alexandru, care relatează că lîngă Universitatea Pedagogică, pe str. Calea Ieșilor a fost atacat anume de către inculpat, deoarece la văzut, fiind lovit de două ori.

De notat că, inculpatul Culianu Vadim a fost identificat de către partea vătămată, cu ajutorul fotografiilor, cei-au fost prezentate de organele de poliție.

De poziția părții vătămate Gavrilov Alexandru se coroborează cu declarațiile martorilor Vdovicenco Pavel și Vdovicenco Marina, care au arătat direct asupra faptului că, telefonul a fost vîndut de către Culianu Vadim la sfîrșitul lunii ianuarie.

Așa fiind, vinovăția inculpatului Culianu Vadim a fost pe deplin dovedită, în cauză neexistînd temeiuri pentru achitarea lui.

Cu privire la declarațiile martorilor Slobodscaia Aliona și Slobodscaia Galina, instanța reține că, acestea se impun a fi analizate cu rezerve întrucît acești martori nu au putut confirma cu certitudine despre locul aflării inculpatului Culianu Vadim la data comiterii infracțiunii, acestea fiind contradictorii și irelevante la stabilirea adevărului în cadrul procesului penal, vizînd doar întreaga etapă de efectuare a lucrărilor de reparație și unele aspecte generale întreprinse de către inculpat în această perioadă.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile inculpatului precum că, în cadrul urmăririi penale au fost admise încălcări la efectuarea măsurii de recunoaștere a inculpatului, or, partea vătămată a declarat că, doar după efectuarea acestei măsuri a semnat procesul-verbal de recunoaștere, iar atunci cînd s-a efectuat recunoașterea inculpatului după fotografie i-au fost prezentate nu doar fotografia acestuia, dar și alte 5 fotografii...”.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis ca este corectă concluzia primei instanțe privind starea de fapt constatată și privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune lui Culianu V. în baza articolului 187 alin. (2), lit. e) și f) Cod penal: *sustragerea deschisă a bunurilor*

altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

5. Împotriva hotărârilor menționate avocatul Ruslan Cibric în numele inculpatului a declarat recurs ordinar solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În susținerea recursului a invocat că, în cadrul ședinței instanței de apel a fost respinsă cererea avocatului de a fi audiat martorul Slobodscăia Valentina, a doua fiica a stăpînei apartamentului unde Culeanu Vadin efectua reparația și Alexeeva Ina, martorii care trebuia să demonstreze prin mărturiile sale nevinovăția inculpatului. Prin urmare a fost îngăduit inculpatului dreptul la apărare și la acces liber, ceea ce merge la contradicție cu art.5 CEDO

6. Asupra recursului procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea lui ca fiind neîntemeiat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor menționate, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

7.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În primul rînd, dreptul de a folosi calea de atac a recursului este o prerogativă acordată persoanelor indicate în art. 421 CPP. Manifestarea de voință prin care se exercită dreptul de recurs are loc printr-o cerere de recurs, care sub aspect formal trebuie să întrunească anumite condiții legale.

Actul de sesizare a instanței de recurs este cererea de recurs motivată, care potrivit dispozițiilor art. 430 CPP trebuie să conțină:

- denumirea instanței la care se depune recursul;
- numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiunea cu privire la persoana ale cărei interese le reprezintă și adresa ei;

- denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărîrea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel;

- denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului;

- conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP invocate în recurs și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată;

- formularea propunerilor privind hotărîrea solicitată. Deși formularea acestor propuneri este obligatorie pentru recurent, ele nu influențează hotărîrea Curții Supreme de Justiție;

- data declarării recursului și semnătura recurentului.

Din cele relatate mai sus, Colegul reține că avocatul recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal

În al doilea rînd, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent conțin indicii unei erori de drept prevăzute la art.427 alin.1) pct. 8), Cod de procedură penală, însă respectiv nu sunt motivate clar sub aspectul casării hotărîrii recurate, fiind o interpretare generală de apreciere a probelor de către avocat.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

În speță, recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârilor atacate pe baza materialului cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de avocat, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cibric Ruslan în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014, în cauza penală în privința lui Culianu Vadim, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 17 decembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu